

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Kříže, soudkyně Mgr. Věry Jachurové a soudce Mgr. Bc. Jana Schneeweise v právní věci

žalobců: a) **SIGMA GROUP a.s.**, IČO: 60702001
se sídlem Jana Sigmunda 313, Lutín
b) **SIGMA PUMPY HRANICE, s.r.o.**, IČO: 64610560
se sídlem Tovární 2270, Hranice

oba zastoupeni advokátkou Mgr. Zuzanou Čabart Šimonovskou, LL.M.
se sídlem Václavské náměstí 2132/47, Praha 1

proti

žalovanému: **Úřad průmyslového vlastnictví**
se sídlem Antonína Čermáka 2a, Praha 6

za účasti této osoby zúčastněné na řízení:

SIGMATAB 2000 s. r. o., IČO: 02746115
se sídlem Moravská 835/25, Olomouc
zastoupená patentovou zástupkyní Mgr. Evou Halaxovou
se sídlem Jinonická 80, Praha 5

v řízení o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 13.4.2023 č.j. O-565857/D22091526/2022/ÚPV

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobci se žalobou podanou společně u Městského soudu v Praze domáhali zrušení rozhodnutí označeného v záhlaví tohoto rozsudku (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž předseda Úřadu průmyslového vlastnictví (dále jen „předseda ÚPV“) zamítl jejich rozklad, potvrdil rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 9. 2022 č. j. O-565857/D20119000/2020/ÚPV (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“) a současně rozhodl, že

I. přihláška obrazové ochranné známky zn. sp. O-565857 v barevném provedení

(dále jen „přihláška napadeného označení“) se podle § 7 odst. 1 písm. c) zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách, v platném znění (dále jen „ZOZ“) zamítá pro následující výrobky a služby nárokové ve třídách podle mezinárodního třídění výrobků a služeb: (9) software a softwarové produkty, zejména určené pro zlepšení výkonnosti organizací s důrazem na procesní přístup k řízení, nahrané nosiče, elektronické manuály a publikace; (16) papírové manuály a publikace, knihy a časopisy; (35) poradenství při řízení procesů v podnicích, poradenství v oblasti řízení kvality v podnicích, organizační a konzultační činnost v oblasti krizového managementu, poradenství v oblasti propagační, inzertní a reklamní činnosti, průzkumy trhu, marketingové služby, vydávání reklamních a inzertních textů.

II. Námitky podané podle § 7 odst. 1 písm. b) a e) ZOZ proti zápisu přihlášky napadeného označení do rejstříku ochranných známek se zamítají.

III. Přihláška napadeného označení se postupuje k zápisu do rejstříku ochranných známek pro následující služby nárokové ve třídách podle mezinárodního třídění: (35) personální služby, nábor zaměstnanců, provádění testů pro výběr pracovníků, sběr personálních informací, personální řízení a poradenství v oblasti lidských zdrojů, služby řízení kariérního rozvoje, poradenství v oblasti zaměstnanosti; (41) pořádání a organizování kurzů, konferencí, seminářů a školení v oblasti řízení podniku, personálních služeb, školení pro zaměstnance, zajišťování kvalifikačních kurzů, vzdělávací a výukové služby.

2. Ze správního spisu soud zjistil, že osoba zúčastněná na řízení podala dne 11. 8. 2020 přihlášku napadeného označení, která byla zveřejněna dne 16. 9. 2020 s právem přednosti ze dne 11. 8. 2020 pro seznam výrobků a služeb zařazených do tříd 9, 16, 35 a 41 mezinárodního třídění výrobků a služeb (jednalo se o všechny výrobky a služby těchto tříd uvedené v bodě 1 odůvodnění tohoto rozsudku). Žalobci se námitkami podanými podle § 7 odst. 1 písm. b) ZOZ (pravděpodobnost záměny), § 7 odst. 1 písm. c) ZOZ (dobré jméno) a § 7 odst. 1 písm. e) ZOZ (užívání nezapsaného označení) domáhali zamítnutí přihlášky napadeného označení

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

z důvodu kolize se čtyřmi namítanými slovními ochrannými známkami ve znění „SIGMA“ zapsanými pro výrobky a služby zařazené do tříd 6, 9, 37 a 42 (první namítaná ochranná známka), 7 a 11 (druhá namítaná ochranná známka), 7, 9, 10, 11 a 12 (třetí namítaná ochranná známka) a 6, 7, 8, 9, 11, 12, 16, 28 a 34 (čtvrtá namítaná ochranná známka) mezinárodního třídění výrobků a služeb. Úřad průmyslového vlastnictví (dále jen Úřad) prvostupňovým rozhodnutím zčásti vyhověl námitkám podaným podle § 7 odst. 1 písm. c) ZOZ; námitky podané podle § 7 odst. 1 písm. b) a e) ZOZ zamítl v celém rozsahu. V návaznosti na to prvostupňovým rozhodnutím rozhodl, že řízení o zápisu přihlášky napadeného označení bude pokračovat pro následující služby zařazené do těchto tříd mezinárodního třídění výrobků a služeb: (35) personální služby, nábor zaměstnanců, provádění testů pro výběr pracovníků, sběr personálních informací, personální řízení a poradenství v oblasti lidských zdrojů, služby řízení kariérního rozvoje, poradenství v oblasti zaměstnanosti; (41) pořádání a organizování kurzů, konferencí, seminářů a školení v oblasti řízení podniku, personálních služeb, školení pro zaměstnance, zajišťování kvalifikačních kurzů, vzdělávací a výukové služby. Proti prvostupňovému rozhodnutí podali žalobci rozklad, o němž rozhodl předseda ÚPV napadeným rozhodnutím způsobem uvedeným shora.

3. V odůvodnění napadeného rozhodnutí předseda ÚPV konstatoval, že pro úspěšné uplatnění námitek podle § 7 odst. 1 písm. c) ZOZ je podstatné kumulativní naplnění následujících podmínek: a) shodnost nebo podobnost napadeného označení s namítanou ochrannou známkou; b) dobré jméno namítané ochranné známky v České republice nebo Evropské unii, c) zásah do práv k namítané ochranné známce s dobrým jménem, který může mít podobu neoprávněného těžení z jejího dobrého jména nebo rozlišovací způsobilosti či újmy na nich. Úřad na základě důkazů, které mu žalobci předložili, seznal, že namítané ochranné známky ve znění „SIGMA“ získaly před podáním napadené přihlášky ochranné známky na českém území dobré jméno pro *výrobky z oblasti čerpací techniky, vodovodních/závlahových zařízení (a s nimi úzce souvisejícími službami technická inspekce a servis v oblasti čerpacích zařízení a souvisejících investičních celků, zejména čerpacích a závlahových stanic, závlahových zařízení) a rovněž i pro filtry vzduchu*. Úřad dále dospěl k závěru, že u všech výrobků nárokováných ve třídách 9, 16 a zčásti i služeb zařazených ve třídě 35 třídění nelze vyloučit, že užití napadeného označení pro tyto napadené výrobky a služby by spotřebiteli evokovalo určitou vazbu na namítané ochranné známky ve znění „SIGMA“, a to zejména tím, že mohou vykazovat znaky komplementarity. Jejich uvádění na trh by předmětnou asociací se staršími ochrannými známkami ve znění „SIGMA“ s dobrým jménem bylo zjednodušeno. Zápisem napadeného označení do rejstříku pro tyto produkty by tak mohlo docházet k těžení z rozlišovací způsobilosti a dobrého jména starších namítaných ochranných známek - přihlašovatel by ve spojení s nimi měl snadnější pozici na příslušných trzích. V případě ostatních služeb přihlašovaných ve třídě 35 (*personální služby, nábor zaměstnanců, provádění testů pro výběr pracovníků, sběr 20 personálních informací, personální řízení a poradenství v oblasti lidských zdrojů, služby řízení kariérního rozvoje, poradenství v oblasti zaměstnanosti*) a služeb nárokováných ve třídě 41 (*pořádání a organizování kurzů, konferencí, seminářů a školení v oblasti řízení podniku, personálních služeb, školení pro zaměstnance, zajišťování kvalifikačních kurzů, vzdělávací a výukové služby*) se ale jedná se o služby, u kterých nebyla shledána blízká souvislost (spojení) s produkty, pro které bylo namítajícími prokázáno dobré jméno a vyšší rozlišovací způsobilost namítaných ochranných známek. Bylo zjištěno, že u těchto typů produktů nedochází k žádnému průniku (prolnutí) na trhu. Zásah do starších

práv namítajících (tj. žalobců) z ochranných známek s dobrým jménem a jejich zvýšené rozlišovací způsobilosti proto není pravděpodobný.

4. Žalobci v rozkladu namítli, že Úřad v prvostupňovém rozhodnutí nesprávně vyložil námitkový důvod uvedený v § 7 odst. 1 písm. c) ZOZ, v němž je jednoznačně konstatováno, že se shodnost ani podobnost přihlašovaných výrobků a služeb neposuzuje s výrobky a službami chráněnými namítanou ochrannou známkou. Pakliže je ochranné známce přiznáno dobré jméno, není na místě se dále zabývat porovnáváním výrobků a služeb, neboť samo ustanovení zákona hovoří o tom, že negativní dopady (neoprávněné těžení z rozlišovací způsobilosti nebo dobrého jména starší ochranné známky nebo existence možné újmy) jdou napříč všemi třídami. Pokud by i v tomto případě byly porovnávány dotčené výrobky a služby, ztratilo by uvedené ustanovení ZOZ opodstatněnost, neboť by bylo obsahově shodné s ustanovením § 7 odst. 1 písm. b) ZOZ, a nebylo by tak ani adekvátní náhradou původního institutu proslulé ochranné známky.
5. Předseda ÚPV k této argumentaci žalobců v obecné rovině uvedl, že ochranné známky mohou být zapsány pro velké množství výrobků či služeb, avšak intenzivně a rozsáhle jsou užívány zpravidla pouze pro část z nich. Právě pro takové výrobky nebo služby pak ochranné známky vstoupí do povědomí relevantní veřejnosti a jen pro ně mohou získat dobré jméno a zvýšenou rozlišovací způsobilost. Proto se při zkoumání dobrého jména a zvýšené rozlišovací způsobilosti ochranných známek vychází z podkladů předložených namítajícím a zjišťuje se, pro jaké výrobky a služby je ta či ona namítaná ochranná známka intenzivně užívána, a tedy v jakém rozsahu výrobků a/nebo služeb jsou jí spotřebiteli přisuzovány dobré jméno a zvýšená rozlišovací způsobilost. Právě v tomto rozsahu pak lze posoudit i zásah do práv k ochranné známce s dobrým jménem. Je třeba si uvědomit, že ochrana namítané ochranné známky s dobrým jménem se nevztahuje na jakékoli výrobky a služby nárokované shodným či podobným přihlašovaným označením, jak se nesprávně domnívají namítající, ale pouze na výrobky a/nebo služby, u kterých, byť nejsou shodné a/nebo podobné výrobkům a službám chráněným namítanou ochrannou známkou s dobrým jménem, existuje nebezpečí, že by užívání přihlašovaného označení pro takové výrobky a/nebo služby bez řádného důvodu neoprávněně těžilo z rozlišovací způsobilosti nebo dobrého jména starší ochranné známky nebo jim bylo na újmu. Je tedy nutné posoudit existenci jisté vazby (spojení) mezi namítanou starší ochrannou známkou a přihlašovaným označením, přičemž rozhodovací praxe vychází z rozsudku Soudního dvora Evropské unie (dále jen „SDEU“) C-252/07 ve věci Intel ze dne 27. 11. 2008, v němž byly určeny faktory, na jejichž základě se posuzuje existence spojení mezi starší ochrannou známkou s dobrým jménem a přihlašovaným označením. Jedná se zejména o stupeň podobnosti dotčených označení, povahu výrobků či služeb, pro něž jsou kolidující známky zapsány/přihlášeny, včetně míry blízkosti či odlišnosti těchto výrobků a služeb, jakož i relevantní veřejnost, sílu dobrého jména starší ochranné známky, stupeň rozlišovací způsobilosti starší známky a existence nebezpečí záměny u veřejnosti.
6. Podle předsedy ÚPV lze souhlasit s namítajícími do té míry, že § 7 odst. 1 písm. c) ZOZ neobsahuje požadavek na shodnost či podobnost přihlašovaných výrobků a služeb s výrobky a službami chráněnými namítanou ochrannou známkou. Zmíněné ustanovení je však třeba vykládat souhrnně, Pro jeho úspěšné uplatnění je nezbytné, aby byla naplněna i poslední z podmínek, tj. aby užívání přihlašovaného označení bez řádného důvodu neoprávněně těžilo

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

z rozlišovací způsobilosti nebo dobrého jména starší ochranné známky nebo by jim bylo na újmu. Namítající v rozkladu tuto okolnost zcela pominuli a námitky si vykládají tak, že po prokázání dobrého jména u namítaných ochranných známek bude zápis veškerých podobných označení automaticky zamítnut. Tak tomu ale není, neboť vždy je třeba zkoumat, zda by přihlašovatel užíváním přihlašovaného označení bez řádného důvodu neoprávněně těžil z rozlišovací způsobilosti nebo dobrého jména starší ochranné známky nebo zda by jim užívání přihlašovaného označení bylo na újmu. Úřad se tak zcela správně zabýval podstatou přihlašovaných výrobků a služeb, jejich vlastnostmi a tržním prostředím, ve kterém se vyskytují, neboť až na základě těchto zjištění byl schopen relevantně posoudit, zda užívání přihlašovaného označení ze strany přihlašovatele může neoprávněně těžit z rozlišovací způsobilosti nebo dobrého jména starší ochranné známky nebo jim být na újmu. Dospěl přitom k závěru, že napadené označení může těžit z rozlišovací způsobilosti a dobrého jména namítaných ochranných známek ve spojení s výrobky *software a softwarové produkty, zejména určené pro zlepšení výkonnosti organizací s důrazem na procesní přístup k řízení, nahrané nosiče, elektronické manuály a publikace* přihlašovány ve třídě 9, výrobky *papírové manuály a publikace, knihy a časopisy* ze třídy 16 a službami *poradenství při řízení procesů v podnicích, vedení kvality v podnicích, organizační a konzultační činnost v oblasti krizového managementu, vedení v oblasti propagační, inzertní a reklamní činnost, průzkumy trhu, marketingové služby, vydávání reklamních a inzertních textů* nárokovány ve třídě 35. Podle Úřadu totiž nelze vyloučit jejich možné spojení s produkty z oblasti čerpací techniky, vodovodních/závlahových zařízení a filtrů vzduchu a s nimi úzce spojených služeb, označovanými namítanými ochrannými známkami s dobrým jménem, neboť tyto přihlašované výrobky mohou představovat jejich technickou dokumentaci, manuály, návody, informace o historii apod. Totéž se pak týká i jmenovaných služeb z oblasti řízení procesů a kvality, krizového managementu, propagace, inzerce, reklamy a marketingu. Tyto se mohou týkat i výrobků, pro něž namítající prokázali dobré jméno namítaných ochranných známek. Pro ostatní přihlašované služby ve třídě 35 (*personální služby, nábor zaměstnanců, provádění testů pro výběr pracovníků, sběr personálních informací, personální řízení a vedení v oblasti lidských zdrojů, služby řízení kariérního rozvoje, vedení v oblasti zaměstnanosti*) a služby ve třídě 41 (*pořádání a organizování kurzů, konferencí, seminářů a školení v oblasti řízení podniku, personálních služeb, školení pro zaměstnance, zajišťování kvalifikačních kurzů, vzdělávací a výukové služby*) nicméně Úřad jakékoli spojení vyloučil. Porovnáváné výrobky a služby se vyskytují na markantně odlišných trzích, které se neprolínají, nejsou na sebe navazující, nevykazují žádný vzájemný vztah, tudíž mají i jiné okruhy spotřebitelské veřejnosti, které poptávají tyto výrobky a služby za jiným účelem a na jiných místech. Úřad dále vyloučil, že by se tato část přihlašovaných služeb stala v očích spotřebitele atraktivnější jen proto, že nese označení podobné namítaným ochranným známkám ve znění „SIGMA“ s dobrým jménem. Jmenované přihlašované služby si na trhu s výrobky a službami, pro něž bylo shledáno dobré jméno namítaných ochranných známek, vzájemně nekonkurují a nejsou komplementární. U průměrného spotřebitele tak při výběru těchto produktů pravděpodobně nedojde ke změně spotřebitelského chování například v tom směru, že by takovýmto výrobkům a službám přisoudil určité vlastnosti a vybral si je přednostně jenom proto, že nesou označení „sigma/SIGMA“, které má coby součást namítaných ochranných známek s dobrým jménem dobrou reputaci na zcela odlišném poli výrobků a služeb (zejména čerpací, vodovodní a závlahová technika a filtry vzduchu). U těchto nepodobných služeb z markantně odlišných oblastí trhu i okruhů spotřebitelů si spotřebitelská veřejnost spojení porovnávaných

označení nevytvoří, tudíž ani k těžení z dobrého jména starších ochranných známek ani jejich zvýšené rozlišovací způsobilosti (ve vztahu k produktům z oblasti čerpací techniky, vodovodních a závlahových zařízení a taktéž filtrů vzduchu) docházet nebude.

7. Úřad rovněž upozornil na to, že namítající nezdůvodnili a nepředložili žádné důkazy o tom, jakým způsobem by užíváním napadeného označení v oblasti služeb z oblasti personalistiky a vzdělávání mohlo docházet k těžení z dobrého jména a rozlišovací způsobilosti namítaných ochranných známek, anebo (že by bylo) jejich dobré jméno znehodnoceno či zneváženo a rozlišovací způsobilost „rozmělněna“ či „snížena“. Neuvedli ani způsob, kterým by k takovému „parazitování“, „rozmělnění“ či „oslabení“ mělo dojít a v rozkladu se omezili na obecné konstatování, že předmětné služby jsou způsobilé zasáhnout do práv ochranných známek s dobrým jménem totožným principem, jaký Úřad aplikoval na přihlašované výrobky a služby, které byly výrokem I. jeho rozhodnutí zamítnuty. Jak je ale patrné z odůvodnění prvostupňového rozhodnutí, k přihlašovaným výrobkům a službám nebylo možné přistoupit shodně ve srovnání s výrobky a službami, pro které bylo prokázáno dobré jméno namítaných ochranných známek, což Úřad podrobně odůvodnil. Neopomněl přitom zohlednit všechny klíčové aspekty případného spojení dotčených výrobků a služeb, vyslovil k nim své závěry, přičemž připojil úvahy, jimiž byl při vyslovení všech dílčích závěrů a při vypořádání jednotlivých s nimi souvisejících námitek veden. Všechny skutkové závěry Úřadu mají dostatečnou oporu ve správním spisu a jsou dostatečně podloženy a odůvodněny. Předseda ÚPV tak neshledal důvod, pro který by měly být závěry Úřadu o vyloučení možného těžení z rozlišovací způsobilosti či dobrého jména, jakož i případné újmy na nich, změněny a argumenty namítajících v této otázce shledal neopodstatněnými.
8. Předseda ÚPV v odůvodnění napadeného rozhodnutí považoval za nezbytné vypořádat se i s tezí namítajících, že řízení o námitkách opírajících se o ochranné známky s dobrým jménem ve smyslu § 7 odst. 1 písm. c) ZOZ bylo do zákona vpraveno jako adekvátní náhrada za tzv. proslulé ochranné známky. K tomu mj. uvedl, že institut tzv. proslulých ochranných známek zavedl zákon č. 174/1988 Sb., o ochranných známkách. S ohledem na skutečnost, že ani zákon č. 137/1995 Sb., ani nyní platný ZOZ nepřevzaly § 18 zákona č. 174/1988 Sb., nelze ani po ztrátě podmínek, na něž bylo získání proslulosti pro ochrannou známku tímto zákonem vázáno, odeprít takto konstituované ochranné známce zvýšenou ochranu, ovšem za podmínek stanovených nyní platným zákonem. Jakkoli obsahově tedy ochranná známka navazuje na institut proslulé ochranné známky, nadále je nutné ve smyslu platného zákona posuzovat získání dobrého jména v každém probíhajícím řízení zvlášť, jakož je třeba i jednotlivě zkoumat, zda užívání napadeného označení může těžit z rozlišovací způsobilosti nebo dobrého jména namítané ochranné známky nebo jim být na újmu. Uvedené spojení je založeno na několika aspektech, mezi které patří i posouzení vzájemného vztahu dotčených výrobků a služeb. V rámci námitek podaných s odvoláním na dobré jméno namítané ochranné známky tak sice není hodnocena podobnost dotčených výrobků a služeb jako v případě námitek podaných podle § 7 odst. 1 písm. b) ZOZ, ale přesto je nezbytné se jimi zabývat z pohledu možného spojení v očích spotřebitelů. Správní orgán tak přihlíží k vlastnostem těchto výrobků a služeb, jako i k oblastem trhu, na kterých se vyskytují, od nichž se odvíjí spotřebitelská veřejnost, neboť až na základě těchto zjištění je schopen si utvořit názor na možné těžení z rozlišovací způsobilosti nebo dobrého jména namítané ochranné známky nebo újmy na nich. Předseda ÚPV proto ani tento rozkladový argument namítajících neshledal relevantním.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

9. Předseda ÚPV závěrem shrnul, že poté, co bylo namítaným ochranným známkám přiznáno dobré jméno pro definované výrobky a služby a napadené označení bylo shledáno podobným s namítanými ochrannými známkami, Úřad zcela správně přistoupil k hodnocení, zda může napadené označení při jeho užívání přihlašovatelem na trhu těžit z rozlišovací způsobilosti nebo dobrého jména namítaných ochranných známek nebo jim být na újmu. Část přihlašovaných služeb byla shledána natolik odlišnou od výrobků a služeb, pro něž bylo namítaným ochranným známkám přiznáno dobré jméno, že je vyloučeno, aby pro tuto část služeb přihlašovatel při užívání napadeného označení na trhu mohl těžit z rozlišovací způsobilosti nebo dobrého jména namítaných ochranných známek nebo jim být na újmu. Spotřebitelská veřejnost si totiž nevytvoří jakékoli spojení mezi obory, do nichž dotčené výrobky a služby spadají, a tak je dotčení namítaných ochranných známek vyloučeno. Předseda ÚPV se s tímto postupem Úřadu ztotožnil a dodal, že takový postup je v souladu i s národní i evropskou judikaturou. Jak uvedl Tribunál v rozsudku T-62/16 ze dne 26. 9. 2018 ve věci PUMA (bod 22 až 24), „(...) *spojitost mezi přihlášenou ochrannou známkou a starší ochrannou známkou u relevantní veřejnosti je tedy implicitní podmínkou, jež je pro použití čl. 8 odst. 5 nařízení č. 207/2009 zásadní. (...) Pokud si veřejnost takovouto spojitost nevytvoří, nemůže užívání pozdější ochranné známky neprávem těžit z rozlišovací způsobilosti nebo dobrého jména starší ochranné známky nebo jim být na újmu.*“
10. Soud pro úplnost uvádí, že napadené rozhodnutí obsahuje rovněž závěry předsedy ÚPV o nedůvodnosti námitek uplatněných žalobci podle § 7 odst. 1 písm. b) a e) ZOZ, které však nejsou pro posouzení žaloby podstatné.
11. V žalobě proti napadenému rozhodnutí žalobci po stručném shrnutí průběhu správního řízení konstatovali, že jejich žalobní argumentace je zaměřena k rozhodnutí žalovaného ohledně námitek, které podali podle § 7 odst. 1 písm. c) ZOZ. Ve zmíněném ustanovení je jasně a jednoznačně stanoveno, že v námitkovém řízení se u starší ochranné známky s dobrým jménem v České republice neposuzuje shodnost ani podobnost výrobků a služeb s přihlašovanou ochrannou známkou. Pakliže je starší ochranné známce přiznáno dobré jméno, není na místě se dále zabývat porovnáváním výrobků a služeb, neboť samo ustanovení zákona hovoří o tom, že negativní dopady (neoprávněné těžení z rozlišovací způsobilosti nebo dobrého jména starší ochranné známky nebo existence možné újmy) jdou napříč všemi třídami. Žalovaný v napadeném rozhodnutí jednoznačně konstatoval, že žalobci existenci dobrého jména (namítaných ochranných známek) v České republice prokázali. Tím jsou další úvahy o porovnávání výrobků a služeb zapsaných ochranných známek s výrobky a službami přihlašované ochranné známky bezpředmětné. Jinak by totiž ustanovení § 7 odst. 1 písm. c) ZOZ ztratilo význam a dobré jméno by nebylo adekvátní náhradou původního významu (sic) o prohlášení ochranné známky za proslulou. V takovém případě by § 7 odst. 1 písm. c) ZOZ ztratil opodstatněnost a námitky by se posuzovaly pouze podle § 7 odst. 1 písm. b) ZOZ. V případě prolomení tohoto principu by si pak firma např. vyrábějící pneumatiky mohla s úspěchem přihlásit ochrannou známku Coca-Cola, nebo jinou ochrannou známku, která svou sílu opírá o získání dobrého jména.
12. Žalovaný činí segmentaci dobrého jména pouze ve vztahu k určitým výrobkům a službám žalobců, nicméně principem existence starší ochranné známky s dobrým jménem je právě ochrana napříč seznamy výrobků a služeb, aby právě v dosud neaplikovaném segmentu trhu

výrobků a služeb nedošlo nově přihlašovaným označením k poškození dobrého jména starších ochranných známek s tímto přiznaným dobrým jménem.

13. Žalobci jsou přesvědčeni, že i kdyby tento princip neplatil, jsou nárokované služby „(35) *personální služby, nábor zaměstnanců, provádění testů pro výběr pracovníků, sběr personálních informací, personální řízení a poradenství v oblasti lidských zdrojů, služby řízení kariérního rozvoje, poradenství v oblasti zaměstnanosti; (41) pořádání a organizování kurzů, konferencí, seminářů a školení v oblasti řízení podniku, personálních služeb, školení pro zaměstnance, zajišťování kvalifikačních kurzů, vzdělávací a výukové služby*“ způsobilé zasáhnout do práv vyplývajících z jejich ochranných známek se zcela totožným principem, jaký žalovaný aplikoval pro výrobky a služby, pro které přihlášku napadeného označení zamítl.
14. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl. Ve vyjádření k žalobě konstatoval, že napadené rozhodnutí vychází z řádně zjištěného skutkového stavu, je logicky a podrobně odůvodněno a bylo vydáno v souladu s příslušnými ustanoveními ZOZ. Dle názoru žalovaného si žalobci mylně vykládají § 7 odst. 1 písm. c) ZOZ. Dobré jméno je u ochranné známky vyjádřením toho, že veřejnost ochrannou známku zná a spojuje ji s určitým obrazem (image) či vlastnostmi, které jsou na ní označené výrobky a služby přenášeny a které od takových výrobků a služeb očekává. Dobré jméno ochranné známky znamená, že spotřebitelská veřejnost má vědomost o ochranné známce v důsledku jejího užívání v souvislosti s výrobky a službami, na které se její zápis vztahuje. Musí se jednat o intenzivní užívání ochranné známky pro tyto výrobky a služby, přičemž předmětem posuzování je zjištění, v jakém rozsahu těchto výrobků a služeb je ochranné známce přisuzováno dobré jméno. Žalovaný se otázkou námitky založené na dobrém jménu namítaných ochranných známek zabýval v napadeném rozhodnutí velmi podrobně na straně 18 až 30 a na zde uvedených závěrech nadále trvá. Zdůraznil, že namítající musí prokázat nejen dobré jméno namítaných ochranných známek, ale také existenci spojení, díky němuž si spotřebitelská veřejnost vytvoří mezi porovnávanými označeními souvislost (jakkoli je nezaměňuje), a dále musí prokázat i existující či hrozící zásah, tj. že napadené označení by bez řádného důvodu neoprávněně těžilo z rozlišovací způsobilosti nebo dobrého jména starších ochranných známek nebo jim bylo na újmu. I v případě podobnosti namítaných ochranných známek a napadeného označení mohou být výrobky a služby, pro které jsou namítané ochranné známky zapsány, a výrobky a služby, pro které je přihláška napadeného označení nárokována, tak rozdílné, že u relevantní spotřebitelské veřejnosti nebudou evokovat starší ochranné známky. Okruh spotřebitelské veřejnosti může být u porovnávaných výrobků a služeb natolik odlišný, že veřejnost si mezi těmito označeními nevytvoří spojení. Žalovaný v této souvislosti opětovně poukázal na rozsudek SDEU C-252/07 ve věci Intel.
15. Dle přesvědčení žalovaného se žalobci mylně domnívají, že prokázáním dobrého jména u namítaných ochranných známek na území České republiky musí být zápis veškerých podobných označení zamítnut. Podmínky dle § 7 odst. 1 písm. c) ZOZ je však třeba vykládat kumulativně, a je proto třeba splnit i podmínku, aby užívání přihlašovaného označení bez řádného důvodu neoprávněně těžilo z rozlišovací způsobilosti nebo dobrého jména starší ochranné známky nebo by jim bylo na újmu. Žalovaný při posuzování existence spojení mezi ochrannými známkami správně zhodnotil povahu výrobků a služeb, pro které jsou zapsány namítané ochranné známky, a zhodnotil i ty výrobky a služby, pro které je nárokována přihláška napadeného označení. Od odlišné povahy výrobků a služeb nemohl

zcela odhlédnout, jak se mylně domnívají žalobci. Na základě posouzení relevantních faktorů nebylo shledáno, že by dotčená veřejnost viděla mezi porovnávanými označeními ve vztahu k nárokováným službám ve třídě 35 a 41 souvislost a vytvořila si mezi nimi spojení, jež je nezbytným předpokladem existence zásahu.

16. Žalovaný opětovně zdůraznil, že důkazní břemeno spočívající v prokázání zásahu do práv plynoucích z namítaných ochranných známek s dobrým jménem leželo na žalobcích. Ti však ve správním řízení nepředložili žádný důkaz, jakým konkrétním způsobem zasahuje přihláška napadeného označení v oblasti nárokováných služeb zařazených do tříd 35 (personální služby, nábor zaměstnanců, provádění testů pro výběr pracovníků, sběr personálních informací, personální řízení a poradenství v oblasti lidských zdrojů, služby řízení kariérního rozvoje, poradenství v oblasti zaměstnanosti) a 41 (pořádání a organizování kurzů, konferencí, seminářů a školení v oblasti řízení podniku, personálních služeb, školení pro zaměstnance, zajišťování kvalifikačních kurzů, vzdělávací a výukové služby, do práv plynoucích z jejich ochranných známek) do práv z namítaných ochranných známek. Tyto nárokové služby, pro které byla přihláška napadeného označení postoupena k zápisu, jsou zcela odlišné od výrobků a služeb chráněných namítanými ochrannými známkami žalobců. Jde o služby ze zcela jiné oblasti trhu, než je tomu v případě služeb a výrobků z oblasti, do níž spadá čerpací technika, vodovodní/závlahová zařízení a s nimi úzce spojené služby jako je technická inspekce a servis v oblasti čerpacích zařízení a souvisejících investičních celků, zejména čerpacích a závlahových stanic, závlahových zařízení a filtry vzduchu, v jejichž souvislosti bylo namítajícími prokázáno dobré jméno starších ochranných známek. Jedná se o odlišné trhy, které se neprolínají, nejsou na sebe navazující, nevykazují žádný vzájemný vztah, tudíž i mají jiné okruhy spotřebitelů, kteří poptávají tyto výrobky a služby za jiným účelem a na jiných místech. Na základě uvedených důvodů nebylo ve vztahu k těmto nárokováným službám ve třídě 35 a 41 mezinárodního třídění výrobků a služeb možno dospět k existenci spojení mezi porovnávanými označeními ani k existenci či vážné hrozbě zásahu do práv k namítaným ochranným známkám s dobrým jménem.
17. Osoba zúčastněná na řízení svého práva vyjádřit se k věci samé nevyužila.
18. Při rozhodování ve věci samé soud vycházel zejména z této právní úpravy:
19. Podle § 7 odst. 1 písm. c) ZOZ přihlašované označení se nezapíše do rejstříku na základě námitek proti zápisu ochranné známky do rejstříku podaných u Úřadu (dále jen „námitky“) vlastníkem starší ochranné známky, která je shodná s přihlašovaným označením nebo mu je podobná, bez ohledu na to, zda má být přihlašované označení zapsáno pro shodné, podobné nebo nepodobné výrobky nebo služby, pro které je starší ochranná známka chráněna, a jde o starší ochrannou známku, která má v České republice a v případě ochranné známky Evropské unie na území Evropské unie dobré jméno, a užívání přihlašovaného označení bez řádného důvodu by neoprávněně těžilo z rozlišovací způsobilosti nebo dobrého jména starší ochranné známky nebo jim bylo na újmu.
20. Podle § 25 odst. 1 ZOZ osoby uvedené v § 7 mohou podat námitky ve lhůtě 3 měsíců od zveřejnění přihlášky, a to z důvodů uvedených v tomtéž ustanovení. Lhůtu k podání námitek nelze prodloužit a její zmeškání nelze prominout.

21. Podle § 25 odst. 2 ZOZ námitky musejí být odůvodněny a doloženy důkazy umožňujícími projednání každé z námitek. K doplnění námitek a k důkazům předloženým na jejich podporu po lhůtě uvedené v odstavci 1 Úřad nepřihlíží.
22. Podle § 26 odst. 4 ZOZ zjistí-li Úřad, že přihlašované označení zasahuje do zákonem chráněných starších práv namítajícího uvedených v § 7, přihlášku zamítne. Existuje-li důvod zamítnutí přihlášky pouze ve vztahu k některým z výrobků nebo služeb, Úřad přihlášku zamítne pouze pro tyto výrobky nebo služby.
23. Podle § 7 odst. 1 písm. b) ZOZ přihlašované označení se nezapíše do rejstříku na základě námitek proti zápisu ochranné známky do rejstříku podaných u Úřadu (dále jen „námitky“) vlastníkem starší ochranné známky, pokud z důvodu shodnosti či podobnosti se starší ochrannou známkou a shodnosti nebo podobnosti výrobků či služeb, na něž se přihlašované označení a ochranná známka vztahují, existuje pravděpodobnost záměny na straně veřejnosti; za pravděpodobnost záměny se považuje i pravděpodobnost asociace se starší ochrannou známkou.
24. Poté, co soud přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
25. Předně je nutno konstatovat, že žalobní argumentace téměř doslova kopíruje znění námitek, které žalobci uplatnili již v rozkladu proti prvostupňovému rozhodnutí. Předseda ÚPV jakožto orgán rozhodující o rozkladu se přitom s rozkladovými námitkami žalobců v napadeném rozhodnutí náležitě vypořádal. S jeho závěry o toliko částečné důvodnosti námitek podaných žalobci podle § 7 odst. 1 písm. c) ZOZ, k nimž v napadeném rozhodnutí dospěl a které byly rekapitulovány shora, se soud zcela ztotožnil. Vzhledem k tomu, že soud tyto závěry považuje za přiléhavé a takřka vyčerpávající, nemůže být překvapivé, že na ně nyní v rámci vypořádání žalobních námitek odkazuje s tím, že je přebírá jako závěry vlastní. Takový postup ve své judikatuře ostatně aproboval i Nejvyšší správní soud. Ten již v rozsudku ze dne 8. 7. 2011 č. j. 2 As 72/2011 – 181 vyslovil, že „*krajský (resp. městský) soud nemusí vždy vymýšlet zcela nové právní argumenty, odlišné od argumentů správních orgánů, jelikož by to bylo v konečném důsledku často i kontraproduktivní. Požadavku přezkoumatelnosti jeho rozhodnutí proto postačuje, pokud při posuzování jednotlivých žalobních bodů výslovně a zcela konkrétně označí, které názory správního orgánu považuje za správné, a naopak s kterými polemizuje, resp. které vyvrací. Z hlediska hospodárnosti řízení proto není nutno trvat na tom, aby krajský soud vždy opakoval, resp. argumentačně rozkošatil, právní názory vyjádřené již v přezkoumávaných správních rozhodnutích.*“ Jinými slovy totéž Nejvyšší správní soud dovodil v rozsudku ze dne 12. 11. 2014 č. j. 6 As 54/2013 – 128, v němž konstatoval, že „*(...) nelze vyloučit, že se závěry přezkoumávaného správního rozhodnutí budou přezkoumávajícímu správnímu soudu jevit natolik přiléhavé, že nenalezne dostatečné množství jiných slov, jimiž by na straně jedné vyjádřil prakticky totéž a jimiž by na straně druhé přesvědčivě a pro stěžovatele uspokojivě demonstroval, že uvažuje zcela samostatně. Jinak řečeno, smyslem soudního přezkumu není nalezení alternativního a za každou cenu originálního způsobu vyjádření týchž závěrů, k nimž již správně dospěl správní orgán.*“ V rozsudku ze dne 6. 10. 2015, č. j. 6 Afs 9/2015-31 Nejvyšší správní soud uvedl, že „*(p)okud žalobce v žalobních bodech neprezentuje dostatečně konkrétní názorovou oponenturu vedoucí ke zpochybnění závěrů správního orgánu, nemusí pak soud hledat způsob pro alternativní a originální vyjádření závěrů,*

k nimž již správně dospěl správní orgán.“ Z rozsudku téhož soudu ze dne 30. 3. 2020 č. j. 1 Azs 513/2019-34 pak vyplývá, že „vada nepřezkoumatelnosti není založena ani tehdy, když by krajský soud pouze odkázal na část odůvodnění rozhodnutí správního orgánu, s nímž se ztotožnil. To ostatně odpovídá i zásadě procesní ekonomie. Není důvodu, aby bylo v rozhodnutí soudu řečeno stejnými slovy v podstatě to samé; v takovém případě je vhodnější, aby si soud závěry správního orgánu osvojil se souhlasnou poznámkou (srov. usnesení ze dne 19. 5. 2015, č. j. 5 Azs 220/2015 – 35, rozsudek ze dne 27. 7. 2007, č. j. 8 Afs 119/2005 – 118, nebo ze dne 8. 11. 2016, č. j. 5 Azs 115/2016 – 34).“

26. Je skutečností, že ustanovení § 7 odst. 1 písm. c) ZOZ obsahuje slova „bez ohledu na to, zda má být přihlašované označení zapsáno pro shodné, podobné nebo nepodobné výrobky nebo služby, pro které je starší ochranná známka chráněna.“ Z těchto slov nicméně nelze dovozovat, že shodnost či podobnost, nebo naopak nepodobnost výrobků nebo služeb, pro které má být napadené označení přihlášeno, s výrobky nebo službami, pro něž je chráněna namítaná starší ochranná známka s dobrým jménem, je zcela bezvýznamná, jak se mylně domnívají žalobci. Předmětné ustanovení je totiž třeba vnímat a vykládat v jeho celku. Jak konstatoval předseda ÚPV v napadeném rozhodnutí, pro úspěšné uplatnění námitek podle § 7 odst. 1 písm. c) ZOZ musí být splněny tyto tři zákonem kumulativně stanovené podmínky: a) shodnost nebo podobnost napadeného označení s namítanou ochrannou známkou; b) dobré jméno namítané ochranné známky v České republice nebo Evropské unii, c) zásah do práv k namítané ochranné známce s dobrým jménem, který může mít podobu neoprávněného těžení z jejího dobrého jména nebo rozlišovací způsobilosti či újmy na nich. V souzené věci není sporu o podobnosti napadeného označení s namítanými ochrannými známkami, a stejně tak není mezi účastníky sporná skutečnost, že namítané ochranné známky ve znění „SIGMA“ získaly před podáním přihlášky napadeného označení v České republice dobré jméno pro výrobky z oblasti čerpací techniky, vodovodních/závlahových zařízení a s nimi úzce související služby technická inspekce a servis v oblasti čerpacích zařízení a souvisejících investičních celků, zejména čerpacích a závlahových stanic, závlahových zařízení, a rovněž i pro filtry vzduchu. K tomu soud dodává, že žalobci žádnou relevantní námitkou nezpochybnili závěr žalovaného, že namítané ochranné známky mají v České republice dobré jméno právě (a pouze) pro zmíněné výrobky a služby.
27. Tvrzení žalobců, že v řízení o námitkách podaných podle § 7 odst. 1 písm. c) ZOZ je bezpředmětné posuzovat shodnost či podobnost výrobků nebo služeb, pro které má být napadené označení přihlášeno, s výrobky nebo službami chráněnými starší ochrannou známkou s dobrým jménem, neboť samotné ustanovení zákona hovoří o tom, že negativní dopady v podobě neoprávněného těžení z rozlišovací způsobilosti nebo dobrého jména starší ochranné známky nebo existence možné újmy na nich jdou napříč všemi třídami, není možné přisvědčit. Předmětné ustanovení zákona o ničem takovém (řečeno slovy žalobců) nehovoří, naopak z něj jednoznačně plyne, že i v případě zjištěné shody či podobnosti napadeného označení s namítanou starší ochrannou známkou s dobrým jménem je nutno zabývat se vždy také tím, zda by užívání přihlašovaného označení bez řádného důvodu neoprávněně těžilo z rozlišovací způsobilosti nebo dobrého jména starší ochranné známky nebo jim bylo na újmu, tj. zkoumat naplnění výše zmíněné třetí podmínky pro vyhovění námitkám uplatněným z tohoto námitkového důvodu. A právě z hlediska naplnění této třetí podmínky je významné (mj.) také zjištění o shodnosti, podobnosti, či naopak zásadní rozdílnosti porovnávaných výrobků nebo služeb.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

28. Žalovaný v této souvislosti v napadeném rozhodnutí přílehlavě odkázal na rozsudek C-252/07 ve věci Intel, ve kterém SDEU k otázce předkládajícího soudu, jaká kritéria jsou relevantní pro posouzení, zda existuje spojení mezi starší ochrannou známkou s dobrým jménem a pozdější ochrannou známkou, uvedl (v bodech 41 a 42), že existence takového spojení musí být posuzována celkově, s přihlédnutím ke všem relevantním faktorům projednávaného případu. Mezi tyto faktory patří:

- stupeň podobnosti mezi kolidujícími ochrannými známkami;
- *povaha výrobků nebo služeb, pro které jsou zapsány kolidující ochranné známky, včetně míry blízkosti nebo rozdílnosti těchto výrobků nebo služeb*, jakož i dotčené veřejnosti;
- intenzita dobrého jména starší ochranné známky;
- stupeň vnitřní rozlišovací způsobilosti nebo rozlišovací způsobilosti získané užíváním starší ochranné známky;
- existence nebezpečí záměny u veřejnosti.

29. V témže rozhodnutí (v bodech 45 a násl.) SDEU dovodil, že totožnost kolidujících ochranných známek, a *a fortiori* pouhá jejich podobnost nepostačují k tomu, aby bylo možné dojít k závěru o existenci spojení mezi těmito ochrannými známkami. Je totiž možné, že kolidující ochranné známky jsou zapsány pro výrobky nebo služby, u kterých se dotčené veřejnosti nepřekrývají. Krom toho je třeba připomenout, že dobré jméno ochranné známky je posuzováno ve vztahu k veřejnosti dotčené výrobky nebo službami, pro které byla tato známka zapsána. Přitom se může jednat o širokou, nebo více specializovanou veřejnost. Nelze tedy vyloučit, že veřejnost dotčená výrobky nebo službami, pro které byla starší ochranná známka zapsána, je zcela odlišná od veřejnosti dotčené výrobky nebo službami, pro které byla zapsána pozdější ochranná známka, a že starší ochranná známka, jakkoliv má dobré jméno, nebude veřejnosti, které se týká pozdější ochranné známky, známa. V takovém případě se může stát, že se veřejnost, které se týká každá z obou ochranných známek, nikdy nesetká s druhou ochrannou známkou, takže si mezi těmito ochrannými známkami neučiní žádné spojení. Mimoto, i když je veřejnost dotčená výrobky nebo službami, pro které jsou kolidující ochranné známky zapsány, totožná nebo se do určité míry překrývá, uvedené výrobky nebo služby mohou být natolik rozdílné, že pozdější ochranná známka nebude schopna u relevantní veřejnosti starší ochrannou známkou evokovat. *Proto musí být při posuzování existence spojení mezi těmito ochrannými známkami zohledněna povaha výrobků nebo služeb, pro které byly jednotlivé kolidující ochranné známky zapsány.* V bodě 68 téhož rozhodnutí pak SDEU uvedl, že obdobně jako existence spojení mezi kolidujícími ochrannými známkami musí být i existence jednoho ze zásahů uvedených v čl. 4 odst. 4 písm. a) směrnice nebo vážného nebezpečí, že k takovému zásahu dojde v budoucnu, posuzována celkově, s přihlédnutím ke všem relevantním faktorům projednávaného případu, mezi které patří kritéria, která již byla uvedena v bodě 42 rozsudku v projednávané věci. (zvýraznění textu kurzívou doplněno)

30. Na těchto závěrech setrval také Tribunál v rozsudku ve věci T-62/16 ze dne 26. 9. 2018, jenž se týkal ochranné známky PUMA. V bodech 22 – 24 uvedl, že podle judikatury vyplývá z čl. 8 odst. 5 nařízení č. 207/2009, že tři zásahy uvedené v tomto ustanovení, pokud k nim dojde, jsou následkem jistého stupně podobnosti mezi starší ochrannou známkou a pozdější ochrannou známkou, kvůli níž relevantní veřejnost spatřuje mezi oběma těmito ochrannými

známkami souvislost, tedy vytvoří si mezi nimi spojitost, i když je nezamění. Takováto spojitost mezi přihlášenou ochrannou známkou a starší ochrannou známkou u relevantní veřejnosti je tedy implicitní podmínkou, jež je pro použití čl. 8 odst. 5 nařízení č. 207/2009 zásadní. Pokud si veřejnost takovouto spojitost nevytvoří, nemůže užívání pozdější ochranné známky neprávem těžit z rozlišovací způsobilosti nebo dobrého jména starší ochranné známky nebo jim být na újmu. Z judikatury konečně vyplývá, že existence spojitosti mezi kolidujícími ochrannými známkami u relevantní veřejnosti musí být posuzována celkově, s přihlédnutím ke všem relevantním faktorům daného případu, mezi které patří stupeň podobnosti kolidujících ochranných známek, *povaha výrobků nebo služeb, na které se vztahují uvedené ochranné známky, včetně míry blízkosti nebo rozdílnosti těchto výrobků nebo služeb*, jakož i dotčené veřejnosti, intenzita dobrého jména starší ochranné známky, stupeň inherentní rozlišovací způsobilosti nebo rozlišovací způsobilosti získané užíváním starší ochranné známky a existence nebezpečí záměny u veřejnosti [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 27. listopadu 2008, Intel Corporation, C-252/07, EU:C:2008:655 body 41 a 42; usnesení ze dne 30. dubna 2009, Japan Tobacco v. OHIM, C-136/08 P, nezveřejněné, EU:C:2009:282, bod 26, a rozsudek ze dne 6. července 2012, Jackson International v. OHIM – Royal Shakespeare (ROYAL SHAKESPEARE), T-60/10, nezveřejněný, EU:T:2012:348, bod 21]. (zvýraznění textu kurzívou doplněno)

31. Právě citované judikatorní závěry SDEU jednoznačně prokazují neopodstatněnost žalobní argumentace, že v řízení o námitkách podaných podle § 7 odst. 1 písm. c) ZOZ není na místě posuzovat shodnost či podobnost výrobků nebo služeb, pro které má být napadené označení přihláшено, s výrobky nebo službami chráněnými starší ochrannou známkou s dobrým jménem. Jedná se totiž o jedno z kritérií relevantních pro zjištění spojitosti mezi přihlašovaným napadeným označením a namítanou starší ochrannou známkou (či známkami) s dobrým jménem u relevantní veřejnosti, jež je podmínkou úspěšnosti námitek podaných podle § 7 odst. 1 písm. c) ZOZ.
32. K žalobnímu tvrzení, že v důsledku takového postupu by ustanovení § 7 odst. 1 písm. c) ZOZ ztratilo význam, resp. opodstatněnost a dobré jméno by nebylo adekvátní náhradou původního významu o prohlášení ochranné známky za proslulou (čímž mají žalobci zřejmě na mysli institut prohlášení ochranné známky za proslulou podle § 18 odst. 2 zákona č. 174/1988 Sb.), soud uvádí pouze tolik, že ZOZ institut proslulé ochranné známky neupravuje. Námitky proti přihlášce napadeného označení byly podány (mj.) podle § 7 odst. 1 písm. c) ZOZ, a žalovaný se proto logicky zabýval tím, zda byl v dané věci naplněn námitkový důvod zakotvený právě v tomto ustanovení, jehož podstatou je ochrana práv vlastníků starších ochranných známek s dobrým jménem.
33. S ohledem na výše uvedené není možné přisvědčit ani obecně formulovanému tvrzení žalobců, že principem existence starší ochranné známky s dobrým jménem je ochrana napříč seznamy výrobků a služeb, aby v dosud neaplikovaném segmentu trhu výrobků a služeb nedošlo nově přihlašovaným označením k poškození dobrého jména starších ochranných známek s tímto přiznaným dobrým jménem. Žalobci tím zjevně mají na mysli absolutní ochranu napříč seznamy výrobků a služeb, resp. to, že starší ochranná známka s dobrým jménem dle jejich názoru brání zápisu podobného označení pro jakékoliv výrobky či služby bez ohledu na to, jak je vymezen okruh výrobků a služeb chráněných namítanou ochrannou známkou s dobrým jménem. Tak tomu ovšem není. Jak dovodil SDEU ve shora citovaném

rozsudku C-252/07 ve věci Intel, je totiž možné, že kolidující ochranné známky jsou zapsány pro výrobky nebo služby, u kterých se dotčené veřejnosti nepřekrývají (a v důsledku toho bude chybět spojitost mezi starší ochrannou známkou s dobrým jménem a přihlašovaným označením). Právě k takovému závěru, pokud jde o sporné služby ze tříd 35 a 41 mezinárodního třídění výrobků a služeb, dospěl v projednávané věci žalovaný.

34. To, že žalovaný činí „*segmentaci dobrého jména*“ pouze ve vztahu k určitým výrobkům a službám žalobců, žalobci v žalobě pouze konstatovali, aniž by relevantními námitkami zpochybnili závěr žalovaného, že namítané ochranné známky mají v České republice dobré jméno toliko ve vztahu k určitým kategoriím výrobků a služeb. Jak plyne z napadeného rozhodnutí, jedná se o výrobky z oblasti čerpací techniky, vodovodních/závlahových zařízení a s nimi úzce související služby technické inspekce a servis v oblasti čerpacích zařízení a souvisejících investičních celků, zejména čerpacích a závlahových stanic, závlahových zařízení, a rovněž filtry vzduchu. Řečeno jinými slovy, žalobci v žalobě netvrdili, že by se dobré jméno namítaných ochranných známek týkalo i jiných výrobků a služeb, a stejně tak neoznačili ani žádné důkazy, jež by byly způsobily tuto skutečnost prokázat.
35. Směšování námitkového důvodu podle § 7 odst. 1 písm. c) ZOZ s námitkovým důvodem podle § 7 odst. 1 písm. b) ZOZ naprosto není na místě, neboť se jedná se o odlišné námitky s různými podmínkami pro jejich uplatnění. Jejich zásadní rozdíl spočívá v tom, že námitky podle § 7 odst. 1 písm. b) ZOZ se nevztahují k namítané starší ochranné známce s dobrým jménem a vyhovět jim lze pouze tehdy, existuje-li pravděpodobnost záměny kolidujících označení na straně veřejnosti z důvodu shodnosti či podobnosti se starší ochrannou známkou a shodnosti nebo podobnosti výrobků či služeb, na něž se přihlašované označení a ochranná známka vztahují. V řízení o námitkách uplatněných podle § 7 odst. 1 písm. b) ZOZ se žalovaný rovněž nezabývá tím, zda by užívání přihlašovaného označení bez řádného důvodu neoprávněně těžilo z rozlišovací způsobilosti nebo dobrého jména starší ochranné známky nebo jim bylo na újmu, jak tomu je v případě námitek podle § 7 odst. 1 písm. c) ZOZ. Argumentaci žalobců, že v důsledku postupu správního orgánu spočívajícího v porovnávání výrobků a služeb chráněných namítanými staršími ochrannými známkami s dobrým jménem s výrobky a službami, pro něž je přihlašováno napadené označení, ztratí § 7 odst. 1 písm. c) ZOZ své opodstatnění a význam a námitky v takovém případě budou posuzovány pouze podle § 7 odst. 1 písm. b) ZOZ, soud s přihlédnutím k zásadním odlišnostem obou námitkových důvodů, jež brání jejich vzájemnému prolínání, považuje za neopodstatněnou.
36. Soud se neztotožnil ani s tvrzením žalobců, že nárokové služby „(35) *personální služby, nábor zaměstnanců, provádění testů pro výběr pracovníků, sběr personálních informací, personální řízení a poradenství v oblasti lidských zdrojů, služby řízení kariérního rozvoje, poradenství v oblasti zaměstnanosti; (41) pořádání a organizování kurzů, konferencí, seminářů a školení v oblasti řízení podniku, personálních služeb, školení pro zaměstnance, zajišťování kvalifikačních kurzů, vzdělávací a výukové služby*“ jsou způsobily zasáhnout do práv vyplývajících z jejich ochranných známek (s dobrým jménem), a to na základě totožného principu, jaký žalovaný aplikoval na výrobky a služby, pro které přihlášku napadeného označení zamítl. Princip, na jehož základě žalovaný přihlášku napadeného označení pro všechny výrobky a služby přihlašované ve třídách (9) a (16) a některé služby přihlašované ve

třídě (35) mezinárodního třídění výrobků a služeb zamítl, spočívá - stručně řečeno - v posouzení existence spojitosti mezi staršími namítanými ochrannými známkami žalobců s dobrým jménem a přihlašovaným napadeným označením s ohledem na povahu výrobků nebo služeb, pro které jsou/mají být kolidující ochranné známky/označení zapsány, včetně zohlednění míry blízkosti nebo rozdílnosti těchto výrobků nebo služeb. Na základě tohoto principu, jenž zcela koresponduje výše citovaným judikatorním závěrům SDEU týkajícím se ochranných známek s dobrým jménem, nelze v žádném případě dovodit, že užití napadeného označení pro služby „(35) *personální služby, nábor zaměstnanců, provádění testů pro výběr pracovníků, sběr personálních informací, personální řízení a poradenství v oblasti lidských zdrojů, služby řízení kariérního rozvoje, poradenství v oblasti zaměstnanosti; (41) pořádání a organizování kurzů, konferencí, seminářů a školení v oblasti řízení podniku, personálních služeb, školení pro zaměstnance, zajišťování kvalifikačních kurzů, vzdělávací a výukové služby*“ by bylo způsobilé zasáhnout do práv žalobců vyplývajících z namítaných ochranných známek s dobrým jménem. Soudu na tomto místě nezbyvá než se souhlasnou poznámkou zopakovat klíčový závěr žalovaného, že v případě těchto služeb neexistuje žádná souvislost s výrobky a službami, pro které bylo žalobci prokázáno dobré jméno a vyšší rozlišovací způsobilost namítaných ochranných známek. Jedná se o služby (vesměs z oblasti personalistiky a vzdělávání), jež jsou svou povahou naprosto odlišné od výrobků a služeb, pro něž bylo namítaným ochranným známkám přiznáno dobré jméno, nevykazují s nimi žádný vzájemný vztah, vyskytují se na markantně odlišných trzích a mají i jiný okruh spotřebitelské veřejnosti. Protože si v případě těchto služeb relevantní spotřebitelská veřejnost nevytvoří spojení mezi namítanými ochrannými známkami a napadeným označením, je vyloučeno, že by užívání napadeného označení ve spojení s těmito službami neoprávněně těžilo z rozlišovací způsobilosti nebo dobrého jména namítaných starších ochranných známek s dobrým jménem nebo jim bylo na újmu. Žalovaný tudíž nepochybil, jestliže pro tyto služby přihlášku napadeného označení nezamítl, ale naopak postoupil napadené označení k zápisu do rejstříku ochranných známek.

37. Soud závěrem dodává, že žalobci v žalobě nespecifikovali žádné konkrétní důvody, pro které považují závěr žalovaného o zásadní odlišnosti sporných služeb ze tříd (35) a (41) mezinárodního třídění výrobků a služeb za nesprávný. Rovněž neoznačili žádné důkazy způsobilé prokázat, že by užívání napadeného označení ve spojení s těmito službami neoprávněně těžilo z rozlišovací způsobilosti nebo dobrého jména namítaných starších ochranných známek s dobrým jménem nebo jim bylo na újmu, třebaže důkazní povinnost v tomto směru tížila právě je. V této souvislosti lze poukázat na bod 37 rozsudku C-252/07 ve věci Intel, ve kterém SDEU konstatoval, že aby mohl majitel starší ochranné známky požívat ochrany zavedené čl. 4 odst. 4 písm. a) směrnice, musí předložit důkaz, že by užívání pozdější ochranné známky protiprávně těžilo z rozlišovací způsobilosti nebo dobrého jména starší ochranné známky nebo jim působilo újmu.
38. Protože soud v projednávané věci neshledal, že by napadené rozhodnutí bylo vydáno v rozporu se zákonem, žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl. Za splnění podmínek uvedených v § 51 odst. 1 s.ř.s. soud o věci samé rozhodl bez jednání.
39. Žalobci nebyli ve sporu úspěšní a procesně úspěšnému žalovanému nevznikly v řízení žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti. Soud proto ve druhém výroku rozsudku

v souladu s § 60 odst. 1 s.ř.s. rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

40. Soud neuložil osobě zúčastněné na řízení žádnou povinnost a neshledal ani důvody hodné zvláštního zřetele, pro které by jí mohl přiznat právo na náhradu dalších nákladů řízení. Proto ve třetím výroku tohoto rozsudku v souladu s § 60 odst. 5 s.ř.s. rozhodl, že osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud.

Praha 19. září 2024

Mgr. Martin Kříž v. r.
předseda senátu